

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 2003/103/EF

2007/EØS/16/42

av 17. november 2003

om endring av direktiv 2001/25/EF om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/25/EF av 4. april 2001 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå⁽³⁾ er det fastsatt minstestandarder vedrørende opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk som arbeider om bord på Fellesskapets skip. Disse standardene er basert på Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk av 1978, med endringer (STCW-konvensjonen).
- 2) For å opprettholde og utvikle kunnskaps- og kompetansenivået på det maritime område i Den europeiske union, er det viktig å vie den maritime opplæring og sjøfolks status i Den europeiske union tilstrekkelig oppmerksomhet.
- 3) Det er viktig å sikre at sjøfolk med sertifikater utstedt av tredjestater som arbeider om bord på Fellesskapets skip, har et kompetansenivå som tilsvarer det som kreves i STCW-konvensjonen. I direktiv 2001/25/EF fastsettes framgangsmåter og felles kriterier for medlemsstatenes godkjenning av sertifikater utstedt av tredjestater.
- 4) Direktiv 2001/25/EF fastsetter at det i lys av de erfaringer som er gjort ved anvendelsen av nevnte direktiv, skal foretas en ny vurdering av framgangsmåtene og kriteriene for godkjenning av sertifikater utstedt av tredjestater og godkjenning av institusjoner for maritim utdanning og/eller kurs og programmer for maritim undervisning og opplæring.

- 5) Den praktiske gjennomføring av direktiv 2001/25/EF har vist at visse endringer av nevnte framgangsmåter og kriterier i høy grad kan bidra til godkjenningssystemets pålitelighet og samtidig forenkle medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til overvåking og rapportering.
- 6) Kontrollen av om tredjestater som tilbyr opplæring overholder bestemmelsene i STCW-konvensjonen, kan gjøres mer effektiv dersom den gjennomføres på en harmonisert måte. Kommisjonen bør derfor betros denne oppgaven på vegne av hele Fellesskapet.
- 7) For å sikre at en stat som er godkjent fortsetter å overholde bestemmelsene i STCW-konvensjonen, bør godkjenningen vurderes regelmessig, og forlenges dersom det er hensiktsmessig. Godkjenningen av en tredjestat som ikke overholder bestemmelsene i STCW-konvensjonen, bør trekkes tilbake inntil manglene er utbedret.
- 8) Beslutninger om å forlenge eller trekke tilbake en godkjenning kan treffes mer effektivt dersom det skjer på en harmonisert og sentralisert måte på fellesskapsplan. Kommisjonen bør derfor betros disse oppgavene på vegne av hele Fellesskapet.
- 9) Den kontinuerlige overvåkingen av at godkjente tredjestater overholder bestemmelsene, kan vurderes mer effektivt dersom det skjer på en harmonisert og sentralisert måte.
- 10) En av oppgavene som er tildelt Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (heretter kalt «byrået») er å bistå Kommisjonen i utførelsen av enhver oppgave den tildeles i henhold til Fellesskapets regelverk med hensyn til opplæring, utstedelse av sertifikater og vakthold for skipsbesetninger.
- 11) Byrået bør derfor bistå Kommisjonen i utførelsen av de oppgaver som gjelder utstedelse, forlengelse og tilbakekalling av godkjenning av tredjestater. Det bør også bistå Kommisjonen i overvåkingen av tredjestaters overholdelse av bestemmelsene i STCW-konvensjonen.
- 12) STCW-konvensjonen fastsetter språkkrav for sertifikater og påtegninger om at et sertifikat er utstedt. De gjeldende bestemmelser i direktiv 2001/25/EF bør bringes i samsvar med de relevante krav i konvensjonen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 326 av 13.12.2003, s. 28, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 107/2004 av 9. juli 2004 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 65 av 23.12.2004, s. 27.

⁽¹⁾ EUT C 133 av 6.6.2003, s. 23.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 3.9.2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 6.11.2003.

⁽³⁾ EFT L 136 av 18.5.2001, s. 17. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 av 29.1.2002, s. 53.)

- 13) Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1974 (SOLAS-konvensjonen), med endringer, fastsetter språkkrav for sikkerhetskommunikasjon mellom skip og land. Direktiv 2001/25/EF bør ajourføres i samsvar med de siste endringer av SOLAS-konvensjonen, som trådte i kraft 1. juli 2002.
- 14) Det er nødvendig å fastsette en framgangsmåte for å tilpasse direktiv 2001/25/EF til framtidige endringer i fellesskapsretten.
- 15) Direktiv 2001/25/EF bør derfor endres —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 2001/25/EF gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 5 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 3 skal lyde:

«3. Sertifikater skal utstedes i samsvar med regel I/2 nr. 1 i STCW-konvensjonen.»

b) I nr. 5 tilføyes følgende punktum:

«Påtegninger skal utstedes i samsvar med artikkel VI nr. 2 i STCW-konvensjonen.»

2. I artikkel 17 skal bokstav e) lyde:

«e) det finnes tilstrekkelige muligheter for kommunikasjon mellom skipet og myndighetene på land. Slik kommunikasjon skal skje i samsvar med regel 14.4 i kapittel V i SOLAS-konvensjonen.»

3. Artikkel 18 nr. 3 skal lyde:

«3. Sjøfolk som ikke innehar sertifikatene omhandlet i artikkel 4, kan få tillatelse til å tjenestegjøre på skip som seiler under en medlemsstats flagg, forutsatt at det er truffet beslutning om å godkjenne deres behørigte sertifikat etter følgende framgangsmåte:

a) En medlemsstat som har til hensikt gjennom påtegning å godkjenne behørigte sertifikater utstedt av en tredjestat til en skipsfører, offiser eller radiooperatør for tjeneste om bord i skip som seiler under medlemsstatens flagg, skal sende inn en begrunnet søknad om godkjenning av vedkommende tredjestat til Kommisjonen.

Kommisjonen skal, med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (heretter kalt «byrået») og eventuelt med deltakelse fra alle berørte medlemsstater, innhente opplysningene nevnt i vedlegg II og foreta en vurdering av opplæringssystemet og systemet for utstedelse av sertifikater i den tredjestat som søknaden om godkjenning gjelder, for å kontrollere om vedkommende stat overholder alle bestemmelser i STCW-konvensjonen, og om det er truffet egnede tiltak for å hindre svindel med sertifikater.

b) Kommisjonen skal treffe beslutning om godkjenning av en tredjestat etter framgangsmåten i artikkel 23 nr. 2 innen tre måneder fra den dato søknaden ble innsendt. Godkjenningen skal være gyldig med forbehold for bestemmelsene i artikkel 18a.

c) Dersom det ikke er truffet beslutning om godkjenning av vedkommende tredjestat innen fristen fastsatt i bokstav b), kan medlemsstaten som har sendt inn søknaden, beslutte å godkjenne nevnte tredjestat ensidig inntil det er truffet en beslutning etter framgangsmåten i artikkel 23 nr. 2.

d) En medlemsstat kan, for skip som seiler under dens flagg, beslutte å påtegne sertifikater utstedt av tredjestater som er godkjent av Kommisjonen, idet det tas hensyn til bestemmelsene i vedlegg II nr. 4 og 5.

e) Godkjenninger av sertifikater utstedt av en godkjent tredjestat som er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende*, C-serien, før [...] (*), skal fortsatt være gyldige. Disse godkjenningene kan anvendes av alle medlemsstater, med mindre Kommisjonen har tilbakekalt dem i henhold til artikkel 18a.

f) Kommisjonen skal utarbeide og ajourføre en liste over de tredjestater som er godkjent. Listen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*, C-serien.

(*) 18 måneder etter at dette direktiv er trådt i kraft.»

4. Følgende artikler innsettes:

«Artikkel 18a

1. Uten hensyn til kriteriene angitt i vedlegg II skal en medlemsstat som anser at en godkjent tredjestat ikke lenger overholder bestemmelsene i STCW-konvensjonen, umiddelbart underrette Kommisjonen og oppgi sin begrunnelse. Kommisjonen skal umiddelbart henvise saken til komiteen nevnt i artikkel 23.

2. Uten hensyn til kriteriene angitt i vedlegg II skal Kommisjonen, dersom den anser at en godkjent tredjestat ikke lenger overholder bestemmelsene i STCW-konvensjonen, umiddelbart underrette medlemsstatene og oppgi sin begrunnelse. Kommisjonen skal umiddelbart henvise saken til komiteen nevnt i artikkel 23.

3. Når en medlemsstat har til hensikt å tilbakekalle påtegningen av alle sertifikater som er utstedt i en tredjestat, skal den umiddelbart underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om sin hensikt og begrunne den.

4. Kommisjonen skal, med bistand fra byrået, foreta en ny vurdering av godkjenningen av vedkommende tredjestat for å fastslå om den har unnlatt å overholde bestemmelsene i STCW-konvensjonen.

5. Når det foreligger opplysninger som tyder på at en institusjon for maritim opplæring ikke lenger overholder bestemmelsene i STCW-konvensjonen, skal Kommisjonen underrette den berørte stat om at godkjenningen av dens sertifikater vil bli tilbakekalt innen to måneder, med mindre det treffes tiltak for å sikre at alle bestemmelser i STCW-konvensjonen overholdes.

6. Beslutningen om å tilbakekalle godkjenningen skal treffes etter framgangsmåten i artikkel 23 nr. 2 innen to måneder etter meddelelsen fra medlemsstaten. De berørte medlemsstater skal treffe egnede tiltak for å gjennomføre beslutningen.

7. Påtegninger som bekrefter godkjenning av sertifikater og som er foretatt i samsvar med artikkel 5 nr. 6 før datoen for en beslutning om tilbakekalling av godkjenningen av en tredjestat, skal fortsatt være gyldige. Sjøfolk som har slike påtegninger, kan imidlertid ikke søke om en påtegning for godkjenning av oppgradering av sine kvalifikasjoner, med mindre denne oppgraderingen bare bygger på ytterligere arbeidserfaring til sjøs.

Artikkel 18b

1. Tredjestater som er blitt godkjent etter framgangsmåten i artikkel 18 nr. 3 bokstav b), herunder stater angitt i artikkel 18 nr. 3 bokstav f), skal vurderes på nytt regelmessig, og minst hvert femte år, av Kommisjonen, med bistand fra byrået, for å kontrollere at de oppfyller de relevante kriterier i vedlegg II, og at egnede tiltak er truffet for å hindre svindel med sertifikater.

2. Kommisjonen skal fastsette prioriterte kriterier for vurdering av tredjestater på grunnlag av opplysningene som framkommer ved havnestsatskontroll i henhold til artikkel 20 samt rapportene om resultatene av de uavhengige vurderingene som er oversendt av tredjestater i samsvar med avsnitt A-I/7 i STCW-koden.

3. Kommisjonen skal framlegge en rapport om resultatene av vurderingen for medlemsstatene.»

5. I artikkel 22 nr. 1 tilføyes følgende punktum:

«Dette direktiv kan også endres etter samme framgangsmåte for å ta hensyn til relevante endringer av Fellesskapets regelverk.»

6. Vedlegg II endres i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal innen 14. mai 2005 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Senest 14. desember 2008 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en vurderingsrapport på grunnlag av en grundig analyse og vurdering av bestemmelsene i IMO-konvensjonen, gjennomføringen av disse og ny kunnskap om sammenhengen mellom sikkerhet og besetningens opplæringsnivå.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 17. november 2003.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

G. ALEMANN

Formann

VEDLEGG

Vedlegg II til direktiv 2001/25/EF erstattes med følgende:

«*VEDLEGG II*

**KRITERIER DET VISES TIL I ARTIKKEL 18 NR. 3 BOKSTAV a) FOR GODKJENNING AV
TREDJESTATER SOM HAR UTSTEDT ET SERTIFIKAT ELLER SOM DET ER UTSTEDT ET
SERTIFIKAT PÅ VEGNE AV**

1. Tredjestaten må være part i STCW-konvensjonen.
 2. Tredjestaten må ifølge sjøsikkerhetskomiteen ha vist at den har gitt bestemmelsene i STCW-konvensjonen full virkning.
 3. Kommisjonen, bistått av byrået og eventuelt med deltakelse av de berørte medlemsstater, skal ved hjelp av alle nødvendige tiltak, som kan omfatte inspeksjon av anleggene og framgangsmåtene, ha bekreftet at kravene til kompetanse, utstedelse og godkjenning av sertifikater og føring av registre overholdes fullt ut, og at et kvalitetsstandardssystem er innført i samsvar med regel I/8 i STCW-konvensjonen.
 4. Medlemsstaten er i ferd med å inngå en avtale med vedkommende tredjestat der det fastslås at enhver vesentlig endring i opplæringsordningen eller sertifikatet fastsatt i samsvar med STCW-konvensjonen, skal meddeles umiddelbart.
 5. Medlemsstaten har truffet tiltak for å sikre at sjøfolk som framlegger sertifikater for ledelsesfunksjoner med tanke på godkjenning, har tilstrekkelige kunnskaper om medlemsstatens sjørettslige bestemmelser som er relevante for funksjonene de har tillatelse til å utføre.
 6. Dersom en medlemsstat ønsker å supplere overholdelsesvurderingen av en tredjestat ved å vurdere visse institusjoner for maritim opplæring, skal dette skje i samsvar med bestemmelsene i avsnitt A-I/6 i STCW-koden.»
-